

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULU LIV.

Nr. 153.

Braşov, Joi 11 (23) Iulie.

1891

Nou abonament

la

„GAZETA TRANSILVANIEI“.

Cu 1 Iulie 1891 stilul vechiu s'a deschis nou abonament, la care înţităm pe toţi amicii şi prietenii noştri.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl. pe şase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei luni 10 franci, pe şase luni 20 franci, pe un an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe şase luni 1 fl.

Pentru România şi străinătate: pe un an 8 franci, pe şase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai uşor şi mai repede prin mandate postale.

Domni, care se vor abona din nou să binevoască a scrie adresa lămurită şi a arăta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“

Braşov, 10 Iulie v.

Ne este încă în proşpetă memoria tragicului casu versărei de sânge din Feldru, întâmplat astă toamnă, cu ocaziunea instalării noului preot, impus popoului prin intrigi şi uneltiri.

Scim, că cu ocaziunea aceea multime de locuitori români au fost măcelăriţi din partea gendarmilor ungureşti, morţi au căduţ şese imediat, ucişi fiind de glonţele gendarmilor, ér 14 au fost greu răniţi, dintre cari doi au şi murit.

Fărăndoelă acesta a fost un casu dintre cele mai grave şi era cu atât mai mare nedumerirea de a cunoşce atitudinea autorităţilor judecătoreşti în gestiunea de faţă, fiind-că se scia din capul locului, că în opiniunea publică figurază ca complici ai acestui măcelu chiar nisece organe ale administraţiunei, nisece unelte orbe ale celor de sus.

Era vorba aşă-déră de o turburare a ordinei publice dintre cele mai mari, care avea să constituie unu casu de cercetare câtu se pôte mai gravu din partea justiţiei.

Dér justiţia unгурescă se vede tréba, că nu prea ţine sémă de justiţia, când are de-a face cu poporul românesc. Corespondenţa de pe valea Someşului, ce o publicăm mai jos, ne spune, că tribunalul regescu din Bistriţa a sistat cercetarea în cauza versărei de sânge dela Feldru şi a lăsat lucrurile încurcate.

N'a aflatu cu cale tribunalul din Bistriţa să cerceteze, decă este adevérat, că acel măcelu a fost numai rezultatul unor intrigi, şi că s'a comis de gendarmii unguri în stare de beţiă şi fără nici o cauză întemeiată? N'a aflatu cu cale să caute a da satisfacţiunea cuvenită acelor veduve nenorocite şi numéroi răniţi, câţi au căduţ victimă răsbunării unor unelte pécátose, cari au reclamat asistenţa gendarmilor şi cari împreună cu aceştia au fost urzitorii înfricoşatului măcelu?

Sistarea cercetării în trista atacere a versărei de sânge din Feldru a produs, firesce, cea mai mare amarăciune în sinul populaţiunei acelei comune, căreia îi dá viuă espresione şi corespondenţa noastră de mai jos.

Poporul din Feldru este de părere, că cei dela judecătoria s'au temut, că ducându-se la sfîrşit cercetarea, se va constata, că versarea de sânge a fost provocată cu cea mai condamnabilă réutate şi uşurinţă, nu de cătră poporu, ci de cătră organele administraţiunei şi de cătră gendarmii, pe cari acestea i-au adus într'ajutoru.

Noi credém, că în nici unu casu, nici chiar atunci, când ar fi

ostu ne'ndoiósă cauza conflictului sângerosu, nu era cu cale şi nu era cu dreptate de a se sista cercetarea. Cu atât mai virtosu însu a trebuit să se facă ea, cu câtu poporul pôte aduce doveđi flagrante pentru desvinováţiunea sa.

Casul e mai gravu, de cum s'ar päre acuma, după ce a trecut atâtă timp. E vorba aici de cel mai elementaru postulat al dreptăţii şi justiţiei în stat; de datoria supremă, ce o are statul, cu organele şi autorităţile lui, de a păzi buna ordine şi de-a scuti vieţa şi averea cetătenilor; e vorba în fine de aceea, că óre mai este considerat Românul în ţera acesta ca cetăten, care se bucură de scutul legilor, orinuman ca unu ilot vrednic de îm puşcatu?

Pôte că judecătorilor din Bistriţa să le pese puţin de aceea, decă au murit şi au fost răniţi câţi-va „ţărănoi“ români; pe noi însu nu ne pôte lăsa lucrul acesta totu aşă de indiferent şi d'aceea cerem în numele dreptăţii lovite în faţă, cerem şi pretindém dela locuitorii români din Feldru şi dela fruntaşii şi conducătorii lor din acea comună şi din acel ținutu, ca să nu lase lucru într-atâtă, cise recurezeşi se apeleze până la monarhul cerend, ca cercetarea, ce s'a început şi nu s'a sfârşit, să se facă din nou cu cea mai mare rigóre; să se constate, cari sunt vinovaţii şi se se pedepsesc, ér decă se va dovedi, că poporul n'a datu pricină la acel sângerosu măcelu, să se dea familielor celor nenorociţi despăgubirea, ce li-se cuvine.

CRONICA POLITICĂ

— 10 (22) Iulie.

— Sâmbătă s'a închis la Paris sesiunea ordinară a Camerei franceze pentru acestu an. Nu mult înainte de

închidere a suferit ministerul o nouă lovitură simţitoare şi anume în gestiunea dotării şcolii polytechnice. Preşedintele consiliului şi Ministrul de răboiu Freycinet era aprópe să-şi dea dimisiunea şi a renunţat la acesta numai considerând, că o crisă a cabinetului în timpul vacanţelor parlamentului ar puté deveni o mare perplexitate. Freycinet voiesce să-şi prezenteze proiectul seu referitor la sporirea creditului pentru şcolă polytechnic la toamnă, când se vor redeschide camerele. Faptul, că în decurs de trei zile s'a putut ca ministerul de dou-or să se fi adus în minoritate dovedesce însu, că în camera franceză se află din nou unu grup de deputaţi, cărora li s'u urit deja şi de cabinetul actual ce esistă din 17 Martie 1890 şi că aceste elemente sunt gata de a se uni cu grupurile opoziţionale şi antirepublicane, spre a trânti guvernul.

Din Sofia sosesc sciri senzaţionale în privinţa torturilor, ce se aplică faţă cu bănuţii omoritori ai lui Belcev. Sub rezervă se publică sciri, că Stambulov încercă tóte mijlocele posibile ca să-şi răsune asupra inimicilor sei politici. Despre ministrul Caravelov se dice, că asemenea unui criminal de rând fu tractat în închisóre. Elu a fost pus în lanţuri şi aruncat într'o umedă şi întunecósă celulă a temniţei. Stambulov ardónă, ca să aducă trei Macedoneni, intimi amici ai lui Caravelov, şi să i pună pe banca de tortură. Aci li-s'au ars la flacările unui focu degetele dela mâni şi dela picioare, până când acestea carbonisându-se, s'au prefăcut în cenuşă.

SCRILE DILEI.

— 10 (22) Iulie.

O interesantă provocare la duel. Scim, că deputatul Gavrilu Ugron, în şedinţa dela 15 Iulie a dietei ungureşti, a adresat o interpelare ministrului preşedinte în cauza demonstraţiunilor anti-maghiare din Fiune. În interpelarea sa, deputatul Ugron s'a folosit de nisece

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

(14)

Inimă de aur.

Romanu, de I. Edhor. Tradusă de Julia.

Intr'o închisóre comună, pavată cu petri, a cărei ferestruică era provédută cu grilaj de fier, între patru păreţi golii şi reci, unde se afla o măsuţă şi un scaun, stétea asesorul Helda cu faţa îmărmurită şi cu vestmintele în disordine. Ochii lui fără espresione, erau aţintiti asupra unui unghet. Timp de unu ósu stétea elu aşă, de când adevă l'a arestatu procurorul. Faptul acesta nici nu l'a surprins şi când procurorul, ca cunoscutu, îşi ceru scusele pentru împlinirea datorinţii, elu îi primu cu sânge rece scusele. La tóte întrebările, ce i-se puseră, a răspuns, că tragicul sfîrşit al micului Evald şi al Evei Döiling îi pare totu aşă de enigmaticu, ca şi celorlalţi ómeni.

Zuritul cheiloru nu conturbară pe Helda, care abia îl auzia. Chiar nici vocile, ce acum îi deveniră mai cunoscute, nu-l făcúră să-şi vină în ori, într-atât era elu de adencu în gânduri.

— „Unu pătrar de óră, domnişóră, şi nu uita, că se întâmplă pe răspunde-

rea mea. La prizonierii criminali nu-i permis niméuui să intre.“

Era compătimitóre vocea şefului, care rosti aceste vorbe cătră Ruth Cheia se invérta în bróscă şi în momentul următoru Ruth se afla singură cu asesorul. Ea, mişcată adencu, cotemplă faţa suferitoare a asesorului.

— „Kurt, eu sunt aici.“

Helda îşi întorse încetu capul spre ea. Nici o trăsúră nu se schimbă din faţa lui, ci o privi îmărmurită şi indiferent.

— „Nu fi atât de liniştitu, dragă Kurt, coci atunci mă tem“ duse ea.

— „Ce vréi dela mine?“

— „Vréu să-ţi spun unu cuvéntu de mângăiere... Tóte le voiu cerca spre a găsi pe ucigaşu!“

— „Nu-i de lipsă. Otrăvitorul e deja aflatu.“

— „Eu nici-odată nu voiu crede în invinováţiunea ta.“

— „Ai venitú dóră, ca să mă vedú dejositu, nu?!“

— „Ierte-ţi Dumneşeu vorba asta“, duse Ruth cu demnitate, apoi vorbi mai departe în tonu confidenţialu. „Kurt, tu te-ai nimicitu însuşi. Veđi, eu am venitú aici ca să-ţi oferú mâna mea. Țiua de eri

e stérsă din memoriă-mi şi timpul din urmă vréu să-l uit şi nu voescu de câtu să împlinesc ceea ce Ți-am promis odată în óră grea, adecă de a Ți recompensa generositatea. Kurt, acéstă óră a sosit şi a sosit sinceritatea mea. Tu nu mă Ținú delegatá de promisiune şi pentru asta ni am reĩntorsú. Mă mai întrebú dérá, că pentru-ce am venitú şi ce voescu dela tine? Tu mă respingi?!“ Ea îşi întinse mânilé rugătoru.

— „Te îndreptú la unu viitoru mai fericitu. La ce să te legi de unu criminalu, care te-a condamnat şi nu a scutú preţu valórea inimei tale. Tu voescu să-mi ajuti şi uití, că eu nu o meritú.“

— „Nu vorbi aşă, dragă Kurt. Te rogú uitá cum am uitatú şi eu.“

— „Tu nu cređi, că eu am otrăvitú pe Evald?“

Ruth îşi ridicá drépta: „Jurú că nu!“

O lină mişcare trecú peste trásurile lui Helda. „Şi tu vréi a Ți jetfi pentru mine viitorulú teu?“ întrebá elu după o pausă.

Înainte ei se iví în aceeaşi clipă infocaţii ochi ai lui Aldenhofen cu totu farmeculú şi impresia lorú serioasă. Ea

îşi puse mâna pe inimă, care în modu poruncitoru îşi pretindea dreptul, buzele ei însu duseră clarú şi decisú: „Da!“

— „Cugetá-te bine, Ruth, tu nu mă iubescu.“

— „Datorinţa e mai puternică, decâtú iubirea!“

Éraşu urmă o pausă, în care Helda privi pátrânşetóru în faţă. Ochii lui străluciau şi mânilé se încrucisá pe pieptu.

— „O inimă de aură“, duse elu blándu şi linu, ca şi când ar vorbi numai cu sine.

— „Tu nu mă respingi?!“ O forţare timidă zácea în vorbele Ruthéi, ca şi când ar alerga după fericoarea vieţii...

Helda nu néspunse nimicu. Era, ca şi când sufletul lui ar asculta ceva mare şi sfântu şi în farmeculu acestei sublime impresiuni, se apropiá de ea, îşi plecá fruntea la pământu, o atinse de pietrele reci ale padimentului şi buzele lui s'erutară tivitura simplei haine a Ruthéi.

La espresa dorinţa a contesei Gerorne, micul Evald fú înmorméntatú lângă Eva. Ea a urmatu conductulú funebralu cu ochi întunecaţi şi fără de la

termini foarte violenți la adresa demonstrațiilor și mai ales la adresa ostașilor croați din regimentul de infanterie 79, staționat în Fiume, despre care știm, că și ei sunt acuși, că au luat parte la demonstrații și între care se află și câțiva ofițeri. Din cauza terminilor violenți folosiți de Ugron, corpul ofițeresc delat menționatul regiment croat, se simte ofensat și e hotărât, ca pe Ugron să-l provoace la duel. După cum spune „Egyetemes“, la 20 Iulie a și sosit în Budapesta un căpitan însoțit încă de un ofițer delat regimentul croat din Fiume, care în numele întregului corp ofițeresc au venit să ceară satisfacțiune dela G. Ugron fiind că Ugron în timpul de față se află la Odorheiu de Secuies, cei doi ofițeri croați vor trebui să-l aștepte până se va întoarce.

„Societatea studenților români dela universitatea Fr. Wilh. din Berlin“ aduce la cunoștința studenților români, care ar dori să completeze studiile la universitatea din Berlin, că este dispusă a da toate informațiile necesare, în această privință. A se adresa: G. I. Capitanioci, Chorinerstrasse 76, I. Berlin.

Comitetul central al Ligei pentru unitatea culturală a Românilor aduce la cunoștința publicului și a membrilor, că noul local al comitetului și biroul Ligei s'a instalat în Passagiul român.

Tinerimea sârbescă și confederațiunea balcanică. Diarului croat-sârbesc „Srbobran“ i-se scrie din Belgrad, că tinerimea sârbescă dela școlile superioare de acolo, într-o adunare ținută de curând în unanimitate statutele unei societăți careia i-se dădu numele: „Preteca“ [Înainte mergătorului.] Scopul societății este: a mijloci cunoșterea reciprocă a popoarelor balcanice și apropierea între sine a tinerimii din Balcan, ca astfel să se pună bazele unei lucrări comune pe tărâmul cultural și politic, toate în vederea unei confederații între popoarele balcanice. Îndată la fața locului s'au înscris o mulțime considerabilă de membri la această societate.

Conferință. Diarele de dincolo ne spun că cunoscutul publicist și redactor al diarului „Kreuzzeitung“ Schwennehagen va pleca în zilele acestea la Praga pentru ca să țină o conferință în favorul Ligei culturale a Românilor și în favorul Românilor din Ungaria, apoi se va duce la Karlsbad și la Marienbad.

La institutul bacteriologic din Bucuresci a mai trimis guvernul austriac

un copil mușcat greu de un câine turbat. Precum se vede rezultatele dela institutul acesta dau mai multă garanță ca cel din Budapesta, care a fost refuzat pe nenorocii din Bucovina mușcați de lupi turbati.

Contra-memoriul studenților maghiari, din care am primit și noi un exemplar în limba ungară, până acuma s'a trimis la funcționarii și consilierii ministeriali și dela aceștia în sus: la episcopii catolici și gr. cat., la ev. reformați, și gr. orientali români și sârbi, aproape la toți membrii din camera magnaților, la fișpanii comitatelor din Ungaria și Croația, la primarii orașelor și la toți directorii școlilor superioare maghiare și la directorii școlilor medii. — Toți aceștia vor avea așadar o lectură „amuzantă“ până la plotisela în senonul de castraveți murati.

Nou patriarh al Constantinopolului. Ca candidat la patriarhia din Constantinopol în locul lui Dionisie, care demisionă în săptămânile trecute, se amintesc Ioachim al III, fostul patriarh, care înainte cu patru ani a abdicat din cauză, că nu a voit să tolereze ingerința străină în biserica ortodoxă. Fiia sârbescă croată din Zagreb (Agram) „Srbobran“ ține, că Ioachim e un om de principii mai înalte și e energic. Ea speră, că pe lângă episcopia bulgară, acest nou patriarh va admite și înființarea unei episcopii sârbesce în Serbia-vechiă de sub dominațiunea turcescă și în Macedonia.

Comunicația pe căile ferate române. Direcțiunea căilor ferate române aduce la cunoștința publicului, că cu ziua de 21 Iulie n. c. trenul expres, care pleacă din Bucuresci la 4 ore și 40 minute p. m., precum și trenul care sosese în Bucuresci la 11 ore și 35 minute seara, nu au în Predeală nici o legătură cu trenurile, care vin din Budapesta. Trenurile directe Bucuresci-Praga și vice-versa sunt de aci înainte următoarele: *Via Predeală:* Trenul expres care pleacă din Bucuresci la 7 ore și 35 minute dimineața, și cel care sosese în Bucuresci la 9 ore și 30 minute seara. *Via Verciorova:* Trenul expres, care pleacă din Bucuresci la 6 ore și 40 minute seara, precum și trenul, care sosese în Bucuresci la 9 ore și 55 minute dimineața.

Sârbi la expoziția din Praga. Sâmbăta trecută au plecat din Belgrad cu un tren special vr'o 200 de Sârbi la expozițiunea boemă din Praga. Între aceștia sunt un arhimandrit, vr'o câțiva protopopi, apoi ofițeri, neguță-

tori și funcționari, însoțiți de un cort vocal al cărui membri toți sunt îmbrăcați în costum național. La Praga, au fost întâmpinați de trei consilieri orașenesi, de mai multe corporații și de o mulțime mare de cehi, care între urări furtunoase i-au binevenat. Sârbi fură salutați ca „frați ai lor“ din partea consiliarului orașenesc Podlipny și din partea altora, care toți accentuau solidaritatea tuturor Slavilor. În numele Sârbilor a răspuns arhimandritul Dr. Draghici, dicând între altele: „Geniul bărbăților mari ai Slavilor planază de-asupra Cehilor și Sârbilor: Viitorul e alți idiomului slav. Espoșanții nu sunt gloria numai a Cehilor ci a tuturor Slavilor.“ Ilie Dragutin a obiectat, că cultura cehă stă la un nivel european și că slavismul reprezintă în Europa o putere dintre cele mai mari.

Obstrucțiunea

și legea asupra jurisdicțiunii curiei în afaceri electorale.

Sâmbăta trecută ministrul de justiție Szilagy a prezentat camerei din Pesta proiectul de lege asupra jurisdicțiunii în afaceri electorale.

Este vorba adecă ca în viitor să poată decide Curia regescă decă a alege de deputat e valabilă sau nu. Proiectul de lege prezentat de dl Szilagy este plin de dispoziții foarte stricte și se deosebesce de proiectele din 1875 și pe la 1888, care n'au fost primite de dietă.

Se crede în asemeni împrejurări că fiind numita lege una din legile de garanție cerută de opoziție, acesta după prezentarea ei, se va îmblânzi și va renunța dela obstrucțiune.

Speranțele aceste însă, par a nu fi de loc întemeiate, căci se asigură că conducători stângei extreme Irányi și Ugron sunt hotărâți a combate proiectul de reformă al administrației și mai departe. Ei de mult au anunțat obstrucțiune în urma unei scrisori, ce au primit dela Kossuth.

Pe lângă aceste și marea majoritate a celor din stânga estremă este pentru obstrucțiune. Se mai asigură, că la § 1 al numărului proiectului de lege mai mulți dintre extremii voesci se facă o mișcare, în care este provocat ministrul președinte de a propune M. Sale Regelui *disolvarea camerei*, pentru ca țera să poată fi

pusă în pozițiune de a se decide asupra cestiunii administrative.

Situațiunea este d'ér destul de acută și critică, cu toate că se vorbește și de o eventuală învoială între guvern și stânga estremă.

Afacerea din Feldru.

De pe valea Someșului, Iulie 1891.

Domnule Redactor! Vă este binecunoscut de mai înainte modul de alegere (?) a primarului din nefericita comună Feldru, s'evârșită cât se poate de nelegal și în mod despotic. În contra acelei „alegeri“ s'a făcut la timpul său recurs la congregațiunea comitatensă, d'ér durere, că din lipsa de sprijin suficient, recursul a fost respins, enunțându-se recurențelor: că „alegera“ s'a întemplat după regulă (szabálszerűen), adecă cum se întemplă de obicei „alegerile“ aci la noi. Sentență cu 2 înțelesuri. Cu această d'ér „vrednioul“ (?) primar a fost întărit în postul său și de acum înainte poate să dascălescă cum îl va tăia capul pe aceia, care i-au fost protivnici. De almintrelea a și început să-și arate „afabilitatea“ față de cei ce nu l'au voit, căci d'ér el este biru? ér fiul său solgăbiru și prin urmare puterea e în mâna lor, — dispune de gendarmii ori și când.

Până mai deunăci primarul acesta era mai indulgent, căci ori și cum, aducându-și aminte de rolul, ce a jucat în cauza cu preoții, se cam s'ia de tribunal; acum însă, după ce tribunalul regesc din Bistrița a sistat cercetarea mai departe în cauza *vêrsării de sânge din Feldru*, își poate juca mendele față de bietul popor cum îi va plăce.

Atât a aprobarea denumirii primarului, cât și mai v'ertosu sistarea cercetării judecătorești, a produs în popor o indignațiune cât se poate de mare. La toate târgurile din jur: de prin Bistrița, Năsăud, Rodna, etc, unde numai se află indivizi din Feldru, se adună mulțimea pe lângă d'énii, întrebându-i: „ce s'a ales din posna aceea dela d-vostre?“ — „D'apoi ecă așa, că cei împușcați isă morți și se odihnesc, éră cei rămași, védulele și orfanii necăjesci, căci n'au nici un sprijin, nici o mângâiere!... Noi am tot așteptat să fim chemați undeva și să jurăm pe ce am vădit d'ér, nu ne-a chemat nimenea nicăiera, și astfel — săracii de noi, — s'a astupat totă tréba. Se vede, că tot domni isă de vină, căci decă era cineva din noi de vină ni-ar fi perit oșele prin temnițe“...

„Noi“ — dică mai departe ómenii din Feldru — plângem numai în po-

orimi și când preotul aruncă o mână de pământ pe cociugul micului Evald, se pleacă și densa și slobodă un pumn de țărână în grópă. O privire curiosă aruncă ea asupra Ruthei, care sta palidă și nemușcată, ca o statuă de marmură, mângâind pe intristata. Ană, ce se aruncase după cociugul Evei, nelăsându-se-l cobori în grópă. Privirea ei apoi se opri pe încăruntatul cap al lui Dölling, ale cărui lacrimi necurmă îi curgeau pe față în jos, privind în adâncimea mormântului. Lângă Ruth se vedea capul unei fete cu păr roșu, — era preșurta ei soră. Carmen cu o furie de durere privi spre această grupă, când sufletul ei se lupta cu gândul, că în ce chip s'ar fi uitat a cel bărbat pentru care ea și-a jertfit copilul, când s'ar fi coborât cociugul Ruthei în mormânt!...

— „Mă chinuesc toate torturile iadului“, exclamă ea tare, când se sui în trăsura, ce o ducea la locuința ei. Ea refuză de a fi însoțită de Irina, pentru că neconturbată să-și poată urma gândurile....

O liniște mare domnia în casa forestierului, după înfiorătoarea catastrofă.

Ruth se mutase la Dölling și se silia să ocupe locul Evei în inimile lor. Mănila sîrguicioase ale Anei lucrau și acum ca mai înainte, d'ér ea adese-ori era cuprinsă de melancolie. Se opria adese-ori în mijlocul lucrului și privia, pironită, într-o parte, ca și când ar vedea ova acolo. Ér Ruth? — Ea ședea pe scaunul Evei lângă mesiora de cusut și privia lucrurile începute, ce-și așteptau terminarea. La durerea ei puțin se cugeta. Numai când vedea pe inspectorul, care foarte rar, însă regulat își făcea datoria de a merge la casa forestierului, numai atunci, un suspin puternic îi isbuonia din inimă și-și împreuna mânila ca de rugăciune. . . .

Contesa Carmen de mult plecase la tatăl său. Ea merse tocmă așa de repede, precum veni, d'ér lăsa în urma ei multe reamintiri triste.

Véră dispăruse cu totă splendoria ei. Vânturile de toamnă urlau prin câmpii pustii, scuturându-și îngălbenitele frunze de pe arborii pădurei, o volbură duce o mână de frunze uscate către cimiterul, ele cădură lângă porța cu gratii

și ridicându-se éráși, se aședă între două morminte săpate de curând.

Bêtrnul Dölling ingenuchiă lângă mormântul fetei sale și rosti o lungă rugăciune. El apoi se sculă și-și neteși fața cu căciula. O mișcare de după tușul cimiterului îl făcu pe Dölling să privească în jur. Statu pe loc și căută în fața roșită de beutură, ce-l privea cu ochi holbați.

— „D-Ta aici Dölling, amic vechiu? Cum te afli?“ dice vorbitorul întîndu-i mâna.

— „D'ér D-ta, Scholz, cum vii aici?“ întrebă Dölling nesigur. „Aușisem, că te-ai fi dus în America?“

— „Încă nu m'am dus, d'ér o să merg. Am venit, ca se mai capăt nisece parole.“

— „De la cine să oapeți parole? cred că aici n'ai nici un prietină“ observă forestierul.

— „Hoho, eu am prietină cu influență. N'am decăt să dică un cuvânt și busunarele mele sunt pline cu monete de aur“, dice beșivul, apoi începuse povestescă totă întemplarea, cum a primit dela contesa bani și otravă, ca să pustiască pe mirsa fratelui ei.

— „Dela contesa Georne? Omule, cugetă ce vorbești. Eu nu voi face nici un pas, pentru că pe copila mea n'o mai pot reinvia, însă un nevinovat suferă pentru acesta și el trebuie mântuit.“

— „Și ce pedepsă voi primi ore?“

— „Nu știu. Decă însă ai avut o complice și d-ta ai fost numai instrument, atunci pedepsă nu va fi atât de aspră.“

Scholz v'edându, că fapta lui a răpit copila iubită a bêtrnului Dölling și se ducă și se însinuză de bună-voia la judecătoria. Contesa va face ochi mari!...

Ca un fulger se lăți veste, că Scholz a fost adevăratul făptuitor al crimei întemplate în casa forestierului. Asesorul Helda fu eliberat îndată.

Numele contesei Georne se ivea ici și colo în desbaterea ce decurgea la judecătoria criminală, contesa însă a declarat cu ocazia unei investigații, că ea odată a vădit pe acel om. Astfel Scholz fu condamnat la închisoare de 10 ani, în care și intră. . . .

(Finea va urma.)

Cursul pietei Braşov.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'sancnote romănesci', 'Argintă romănescă', etc.

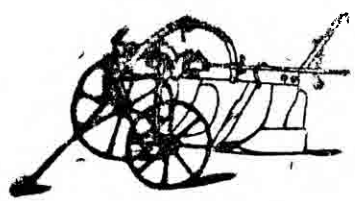
Cursul la bursa din Viena.

Table with 2 columns: Item name and price. Includes items like 'Renta de aur', 'Renta de hârtie', 'Amortisarea datoriei', etc.

Turnătoria de feră şi fabrica de maşini a lui SCHLICK

SOCIETATE PE ACŢII ÎN BUDAPESTA. FABRICA ŞI BIROUL CENTRALŪ: VI., Kűlső vác-út 1696/99, BIROULŪ ÎN ORAŞŪ ŞI DEPOSITULŪ VI., Podmaniczky-utca 14,

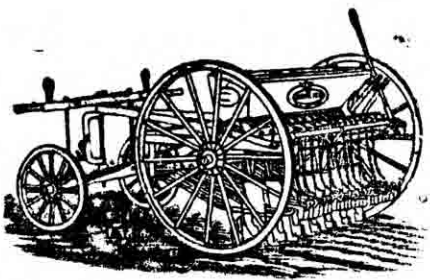
Recomandă escelentă construatele Garnituri de treieratŪ cu aburŪ şi cu vęrtejŪ (Göpel), precum şi cu mai multe din cele mai mari premii distinsele Pluguri patent. ale lui SCHLICK cu 2 şi 3 brazde,

Pluguri Rayol patent, Pluguri-Rayol, Pluguri originale ale lui Schlick şi pluguri Vidats pentru o brazdă, unelte pentru lucrarea pământului, grape şi spărgători de bulgări.

Maşini de semănatŪ în rânduri „HALADAS“, patentate ale lui Schlick.

Mai departe s'afli în depositŪ mori pentru curăţitul cerealelorŪ (sistemŪ Baker şi Vidats), maşini pentru prepararea nutreţului, batóze de porumbŪ (cucuruzŪ), mori pentru uruitŪ, mori de uruiatŪ cu putere de aburŪ „Hungaria“ patent. lui Jokáy. mori de măcinatŪ şi instalaţiuni pentru mori de ulei.

Maşini originale americane de seceratŪ şi legatŪ snopii, maşini de cositŪ ęrba, cāi ferate pentru câmpŪ etc.

Preţurile cele mai eftine. — Condiţiuni favorabile pentru plată.

Preţuri-curente la cerere gratis şi franco.

Avisu d-loru abonatŪ!

Rugăm pe d-nii abonatŪ ca la reînnoirea prenumeraţiunei se buvevoiască a scrie pe cuponulŪ mandatului postalŪ şi numerii de e fâşia sub care au primitŪ diarulŪ nostru până acuma.

Administraţ. „Gaz. Trans.“

UnŪ practicantŪ sęu ucenicŪ se primesce în bęcănia N. GrădinarŪ Strada Nęgră, No. 1.

Nr. 9138—1891 631,2—1

PUBLICAŢIUNE

referitóre la încassarea dărei comitatense pentru şosele în anulŪ 1891.

Conspectele asupra dărei comitatense ce are de a se încassa în anulŪ 1891, fiindŪ aprobate de ÎnaltulŪ ministeriu, se află la oficiulŪ orăşenescŪ de dare din 20 Iulie până inclusive 3 AugustŪ a. c. spre examinare din partea fiecărui. Fiecărui partide interesate i stă în dreptŪ de a şti aşoerne în decursulŪ acestorŪ 15 zile în contra acestei dări repartiate reclamările la comitetulŪ administrativŪ.

Acele partide, a cărorŪ dare prescrişă representă suma de 100 f. sęu trece peste această sumă, se îndrumęză, ca sę şi plătęscă darea imediatŪ la cassa comitatensă, — pe când din contra celelalte partide au de a şti solvi această dare la oficiulŪ orăşenescŪ de dare.

BraşovŪ, în 18 Iulie 1891.

MagistratulŪ orăşenescŪ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potŪ cumpęra în tutungeria I. Gross, şi în librăria Nicolae Ciurcu.

MersulŪ trenurilorŪ

pe liniile orientale ale căii ferate de statŪ r. u. valabilŪ din 20 Iulie 1891.

Large railway schedule table with multiple columns for routes (Budapesta-PredealŪ, PredealŪ-Budapesta, B.-Pesta-AradŪ-Teiuş, Teiuş-AradŪ-B.-Pesta, Copşa-mică-Sibiu) and rows for stations and train times.

Nota: Numerii încuadraţi cu linii gróse însemnęză órele de nopte.